

VÁLASZADÓ

2012/6. JÚNIUS

Szolgálati idő a munkaidő függvényében

Jön a telefonadó

A fiktív számla veszélyei

Teendők adóbevallási hibák miatt

Kérdések és válaszok

ADÓ
2012

6

Tisztelt Olvasó!

Az adójóváírás részleges kivezetése és a bérkompenzáció bevezetése óta állandó téma e kérdéskör szabályozása (az előírások sűrű változtatása miatt) és gyakorlati alkalmazása (az előírások homályossága miatt). Ehavi számunkban példákkal mutatjuk be, a szociális hozzájárulási adóban mekkora kedvezménnyel (és bizonytalansággal) számolhatnak a cégek betegszabadságon, táppénzen, illetve fizetés nélküli szabadság esetén.

Újabb adók híre és régi adókra kapható kedvezmény egyaránt borzolta a vállalkozók és magánszemélyek idegeit májusban. Ami az előbbieket illeti: a Széll Kálmán terv után normaszövegben is testet öltött a telefonadó, a pénzügyi tranzakciós illeték és a biztosítási adó, továbbá a szélesebb körre kiterjesztendő energiaadó. A Matelcsy néven elhíresült adót – mellyel mostani kiadványunk is bőszeges terjedelemben foglalkozik – szélesebben el is fogadta az Országgyűlés, hogy a szolgáltatókra még az idén rá lehessen verni az újabb sarcot, aminek végső teherviselője mindenképpen a lakosság és a céges előfizető lesz. Nem sok víz folyt le azonban a Dunán az új teher elfogadásától addig a pillanatig, amikor a honatyák máris jónak látták módosítani a telefonadót, eszerint az idén az eredetileg megszavazott havi 700, illetve 2500 forintnál valamivel alacsonyabb lesz az előfizetőnkénti adóplafon.

Örököld téma az adózásban a fiktív számla: ezúttal többek között azzal foglalkozunk, hogy a vállalkozások miként kerülhetik el a fiktív számlák befogadását és azt, hogy ezáltal vétlenül megbírságolja őket a NAV. E témára fókuszáló másik írásunk azt boncolgatja, az utóbbi időszakban miként változtatta az áfa-levonási jog értelmezését az adóhatóság és a bíróság a fiktívnek, illetve hiteltelennek minősített számlákkal kapcsolatban.

Május az adóbevallások és bevalláshibák hónapja is. Mostani számunkban segítséget nyújtunk azoknak, akik lekésték a határidőt, illetve elrontották adóbevallásukat: választ kaphatnak arra, mikor van lehetőség úgynevezett helyesbítésre és mikor nem kerülhető el az önrevízió.

Kedvelt interaktív rovatunk ezúttal is változatos témákat dolgoz fel: az ingó-értékesítéssel, a fejlesztési tartalékból megvalósított beruházással vagy például a terheségi gyermekágyi segéllyel kapcsolatban feltett kérdésekre az Adózónán részletes választ kaphatnak előfizetőink.

Arányosan elszámolható szolgálati idő

Több kérdés kapcsán áttekintjük a szolgálati idő alakulását olyan esetekben, mikor a munkakörre előírt törvényes munkaidőnél rövidebb munkaidőben dolgoznak és a kereset a minimálbér összegét nem éri el.

Esetükben az öregségi teljes nyugdíjra jogosultsághoz szükséges 20 év, illetve az öregségi résznyugdíjhoz szükséges 15 év szolgálati idő számításához a biztosítási

kötelezettség alá eső jogviszonyban eltöltött idő teljes tartamát figyelembe kell venni.

A nyugdíj mértékének megállapításakor azonban a biztosítási időnek csak az arányos időtartama vehető szolgálati időként figyelembe.

Az első lépés annak megállapítása, hogy az adott jogviszonyban szükséges-e az arányosítás alkalmazása. Az arányos szolgálati idő megállapítása előtt vizsgálendő, hogy a jogviszony alapján a biztosítási kötelezettség fennáll-e, azaz a tárgyhavi járulékalapot képező jövedelem eléri-e a (vizsgált időszakban a tárgy hónapot megelőző hónap első napján érvényes) minimálbér 30 százalékát, naptári napokra nézve an-

nak harmincad részét. Arányos szolgálati idő megállapítására csak meghatározott biztosítási jogviszony típusok esetén kerülhet sor. Ezek a következők:

1. munkaviszony, és azzal egy tekintet alá eső jogviszonyok (ide nem értve a Munka törvénykönyve értelmében teljes munkaidőben, illetőleg az adott munkakörre irányadó jogszabályban meghatározott munkaidőben foglalkoztatottakat),

2. szövetkezeti tagság a szövetkezet tevékenységében történő személyes közreműködés esetén,

3. díjazás ellenében munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony (bedolgozói, megbízási szerződés alapján, egyéni vállalkozónak nem minősülő vállalkozási jogviszonyban),

4. választott tisztviselői jogviszony,

5. őstermelői jogviszony.

(A mezőgazdasági őstermelőként biztosítottak esetében csak a 2007. december 31-ét követően szerzett szolgálati időre kell alkalmazni az arányosítást. Természetesen ennél a személyi körnél is figyelemmel kell lenni a biztosítási jogviszony fennállására.)

Az arányos szolgálati idő megállapítása előtt továbbá vizsgálendő, hogy a biztosítottat teljes vagy részmunkaidőben foglalkoztatták-e. Gyakori eset, hogy az igénylő teljes foglalkoztatásban áll, azonban a munkaviszonyból származó jövedelme jelentősen alatta maradt az akkor hatályos minimálbér összegének, melyet a kieső napok száma sem indokol. Ilyen esetekben a nyugdíjmegállapító szervek vizsgálják, hogy valóban fennállt-e a teljes munkaidős foglalkoztatás, illetve a jövedelem miért nem érte el a minimálbér összegét.

Ha az előzőekben ismertetett biztosítási jogviszony típusok keretében elért nyugdíj-járadék-alapot képező kereset/jövedelem a minimálbérnél kevesebb, akkor a biztosítási időnek csak az arányos időtartama vehető szolgálati időként figyelembe. Ebben az esetben a szolgálati idő és a biztosítási idő aránya azonos a nyugdíj-járadék alapját képező kereset/jövedelem és a mindenkori érvényes minimálbér arányával

A szolgálati időt az adott naptári évre (éven) – a biztosítási jogviszony időtartamára – a következők szerint kell kiszámítani:

- meg kell állapítani az említett időszak alatt elért nyugdíj-járadék-köteles kereset (jövedelem) és az erre az időszakra számított minimálbér összegét,
- ha az adott naptári időszakban ténylegesen elért nyugdíj-járadék-köteles kereset kevesebb, mint az ugyanazon idő-

szakra vonatkozó minimálbér összege, akkor a nyugdíjárulék-köteles kereset (jövedelem) összegét el kell osztani a minimálbér összegével, majd az így kapott hányadost meg kell szorozni az adott időszak naptári napjainak számával. Ha az így kapott eredmény nem egész szám, azt egész számra fel kell kerekíteni.

Látható, az arányos szolgálati idő kiszámítása során az adott évben a biztosítási jogviszony keretében elért nyugdíjárulék-köteles kereset összegét kell arányosítani az azonos időszakra vonatkozó minimálbér összegéhez. A nyugdíjárulék-köteles keresetbe mind a rendszeres, mind a nem rendszeres jövedelem beletartozik, így az arányos szolgálati idő számítás során az adott időszakban kifizetett jutalom összegét is figyelembe kell venni.

A viszonyításnál a mindenkor érvényes minimálbér havi összegét kell számításba venni. Ha a biztosítási jogviszony nem teljes naptári hónapon át áll fenn, egy naptári napra a mindenkor érvényes minimálbér harmincad részét kell figyelembe venni. Figyelembe kívül kell hagyni annak az időszaknak a naptári napjait, amelyeken a biztosítás szünetelt, vagy a biztosítottak nem volt nyugdíjárulék-köteles keresete (jövedelme).

Arányos szolgálati idő számítása során gyakran előfordul, hogy párhuzamosan több jogviszony is fennáll. Az átfedésnek négy lehetséges formájával találkozhatunk:

- A jogviszony mellett, a jogviszony teljes időtartamára fennáll egy „teljes” szolgálati időt eredményező jogviszony is.
- Két jogviszony áll fenn párhuzamosan.
- A jogviszony mellett, a jogviszony időtartamának egy részére fennáll egy „teljes” szolgálati időt eredményező jogviszony is.
- Két jogviszony időtartam egy részében párhuzamosan áll fenn.

Az a./ esetben az átfedés nem okoz problémát, arányos szolgálati idő számítására nem kerül sor, az időtartam teljes egészében elismerhető az ellátás összegének meghatározásakor figyelembe vehető szolgálati időként.

A b./, d./ pontok esetében, megoldás a két jogviszonyból származó, járulékalapot képező jövedelem összeadása és az összeg alapján – amennyiben az nem éri el a minimálbért – az arányos szolgálati idő megállapítása.

A c./ pont alatti esetben a számítás elvégzéséhez az arányos szolgálati időt

eredményező jogviszony intervallumát és a jövedelemadatokat meg kell bontani és az alábbi számítást kell elvégezni.

Példa:

Nevezett 2003. január 1. és december 31. között, heti 20 órában, munkaviszonyban állt 312 000 forint nyugdíjárulék-köteles keresettel az X foglalkoztatónál, továbbá 2003. szeptember 8. és december 31. között heti 40 órában, munkaviszonyban állt 300 000 forint nyugdíjárulék-köteles keresettel az Y foglalkoztatónál.

A 2003. évi minimálbér összege: 600 000 forint.

1. Meg kell határozni a részmunkaidős munkaviszonyban elért, járulékalapot képező kereset és az azonos időszakra vonatkozó minimálbér arányát: $312\,000/600\,000 = 0,52$

2. Meg kell határozni a naptári napok számát 2003. január 1. és szeptember 7. között: 250 nap

3. Az 1. lépésben kiszámított arány és a naptári napok 2. lépésben kiszámított számának szorzata adja ki a 2003. január 1-je és szeptember 7. között figyelembe vehető arányos szolgálati időt: $0,52 \times 250 = 130$ nap

**Molnár László
nyugdíj-szakértő**

<http://ajanlo.adozona.hu/szolgalatiido>

Teljes a káosz a bérkompenzációs adókedvezmény számítása körül

Az adójóváírás kivezetése miatti nettóbér csökkenést hivatott ellensúlyozni a szociális hozzájárulási adót mérséklő kedvezmény. Minden adókedvezmény igénybevételekor óvatosságnak kell lenni, mert egy utólagos ellenőrzéskor az adóhatóság elsősorban a kedvezmények igénybevételeinek jogosságát vizsgálja. Míg az adózónak a törvény hatálybalépésekor azonnal kell tudniuk értelmezni a törvényt, addig az adóhatóság néha évekkal a hatálybalépés után alakítja ki álláspontját. A NAV álláspontját sajnos nem mindig a hatályos törvények szövege, hanem a költségvetési igények határozzák meg.

Az adózás rendjéről szóló törvény szerint az adóhatóságnak a törvények betartásához szükséges tájékoztatást meg kell adnia. Ennek a törvényi kötelezettségének nem tett eleget maradéktalanul az adóha-

tóság a bérkompenzációs adókedvezmény számítása terén. Honlapján ugyan közzétette a NAV az NGM által összeállított gyakori kérdéseket, ám ezek közül „kifejejtette” a leggyakrabban előforduló kérdést: hogyan kell számítani az adókedvezményt betegszabadság, táppénz, fizetés nélküli szabadság esetén? Az 59 kérdés-válasz között csak a 33. utal erre a témára. Az is csak a betegszabadságról tesz említést, ám pontos számítást nem közöl. Nem segített a kérdés megválaszolásában az évközi törvénymódosítás sem, sőt fokozta a káoszt azzal, hogy a 2011. évi CLVI. törvény 463. §-a a következő (4) bekezdéssel egészült ki:

„(4) A szociális hozzájárulási adóból törvény alapján érvényesíthető kedvezmény kiszámításánál a munkavállalót a munkaviszonyára tekintettel megillető (bruttó) munkabért a számviteli törvényben foglaltak alkalmazásával kell meghatározni.”

A betegszabadság személyi jellegű kifizetés, ezért kérdésessé vált, hogy a betegszabadsággal hogyan számoljunk. A törvényszöveg utalhat arra is, hogy a (6a) bekezdésben említett „teljes havi jövedelem” meghatározásánál kell alkalmazni a számviteli törvény munkabér fogalmát. Ez kerül arányosításkor a korrekciós tényező nevezőjébe.

Nézzük egy konkrét példán keresztül, milyen számítási variációk léphetnek fel. A dolgozó havi (bruttó) munkabére 150 ezer forint. Betegállománya miatt havi bére 100 ezer forintra csökken. Két variációt vizsgálunk: betegszabadságra 35 ezer forint személyi jellegű kifizetést kap, illetve 35 ezer forint táppénzt kap. Az utóbbi két eset között döntő különbség, hogy míg a betegszabadságra jutó kifizetés után socho-t kell fizetni és biztosítási időnek számít, addig a táppénzes időszak biztosításból kieső időnek számít és a táppénz összege után nem kell socho-t fizetni.

1. A betegszabadsággal együtt 135 ezer forint socho alap után számítjuk az adókedvezményt.

$16\,125 - (135\,000 - 75\,000) \times 0,14 = 7\,725$ forint az adókedvezmény.

2. A 100 ezer forint számviteli törvény szerinti munkabér után számítjuk az adókedvezményt.

$16\,125 - (100\,000 - 75\,000) \times 0,14 = 12\,625$ forint az adókedvezmény.

3. A 150 ezer forint számviteli törvény szerinti munkabér után számítjuk az adókedvezményt arányosítással (a teljes havi jövedelemre kiszámított összeget meg kell szorozni a kifizetőnél a munkavállalóval fennálló jogviszonyára tekintettel keletke-

HVG ADÓCSOMAG 2012

ADÓ- ÉS TB-KÜLÖNSZÁM

16 ADÓKALKULÁTOR

teljes funkcionalitással

1900 KÉRDÉS ÉS VÁLASZ

Kérdezzen a HVG
20 adószakértőjétől!

HAVI HÍRLEVÉL

nyomtatható
formában is

Adó- és tb-
jogszabályok,
és magyarázatok

**KERESHETŐ
FORMÁBAN**

Friss hírek
és **ELEMZÉSEK**

REGISZTRÁLJON MOST!

www.adozona.hu

14 NAP-os, ingyenes
tesztlehetőség!

Éves előfizetési díj
9990 Ft* + áfa

*További csomagajánlatainkért és a részletekért keresse fel a www.adozona.hu weboldalt vagy a HVG Kiadó Zrt. ügyfélszolgálatát az alábbi elérhetőségeken.

A megújuló Adózóna.hu weboldalon a hírek és aktualitások mellett a legfrissebb jogszabályok is megtalálhatók, könnyen kereshető formában, kiegészítve a fontosabb változások szakértői magyarázataival. Hozzáférést biztosítunk továbbá a népszerű, folyamatosan bővülő kalkulátor-gyűjteményünkhöz, az eseménynaptárunkhoz és a többezres kérdés-válasz adatbázisunkhoz. Portálunkon az adózással foglalkozó szakemberek mindig gyakorlatias, megbízható és naprakész információkat találnak.

adózóna.hu

adózásról mindennap

ző adott havi adóalap és a teljes havi jövedelem hányadosával).

$16\,125 - (150\,000 - 75\,000) \times 0,14 \times (135/150) = 5\,062$ forint az adókedvezmény.

4. A 100 ezer forint táppénz miatt csökkentett munkabér után számítjuk az adókedvezményt.

$16\,125 - (100\,000 - 75\,000) \times 0,14 = 12\,625$ forint az adókedvezmény.

5. A 150 ezer forint teljes havi munkabér után számítjuk az adókedvezményt arányosítással (táppénz esetén).

$16\,125 - (150\,000 - 75\,000) \times 0,14 \times (100/150) = 3\,750$ forint az adókedvezmény.

A megjelent adóhatósági és NGM-es homályos értelmezések (ami persze senkire nem kötelező) a 2. és 4. példában szereplő számítást sugallják. Ez esetekben jön ki a legnagyobb adókedvezmény, tehát ezeknél a legnagyobb a kockázat egy utólagos adóellenőrzés során. Eltelt az évből 5 hónap, de nincs megnyugtató válasz az adókedvezmény számítására betegszabadság, táppénz, fizetés nélküli szabadság esetére. Megítélésem szerint megengedhetetlen a jelenlegi jogbizonytalanság. Nem lehet az adóhatóság évekkel későbbi önkényes jogértelmezésére bízni az adókedvezmény számítását. Mindenképpen szükség lenne egyértelmű törvénymódosításra. Szerintem a jogszabály célját is figyelembe véve, az 1. és 5. példákban szereplő számítási mód a helyes. Betegszabadság esetében az egész hónapban fennáll az adófizetési kötelezettséggel járó munkaviszony, a 135 ezer forintos havi szochó alap után kellene számítani az adókedvezményt. Táppénz, fizetés nélküli szabadság (biztosításból kieső idő) esetében nem indokolt különbséget tenni azon két eset között, amikor azért van egy dolgozónak fél hónap biztosításból kieső ideje, mert hónap közepén lépett be (vagy ki), illetve fél hónapot táppénzen, fizetés nélküli szabadságon volt. Emiatt biztosításból kieső idő esetén az évközi törvénymódosításnak megfelelően az 5. példában szereplő számítás a helyes.

Külön aggályos, hogy a jogszabály értelmezését nem minden esetben az adófizetésre kötelezettek végzik el, hanem a bérszámfejtő szoftverek fejlesztői, illetve a NAV bevallási főosztály által készített 1208-as nyomtatvány. Jelenleg táppénz esetén az általam preferált 5. példában szereplő számítást a 1208-as nyomtatvány hibásnak jelzi.

Angyal József
Okleveles adószakértő

<http://ajanlo.adozona.hu/berkompenzaciokaosz>

Ki fizeti a Matelcsyt?

Bár mind a lakosság, mind az ágazati szereplők részéről komoly ellenállásba ütközött, végül mégis az eredeti tervekhez képest jelentősebb változások nélkül fogadta el a parlament a Matelcsy néven elhíresült távközlési adót. Az új teher behozhatja a költségvetésbe a várt összeget, de számos negatív hatással is jár.

Elfogadta a telefonadót a parlament: az új szabályozás értelmében júliustól hívásonként és megkezdett percenként bruttó (ezt áfa már nem terheli) két forintot kell majd becsengetni az államkasszába és ugyanennyit fizethetünk (mi, vagy a szolgáltató) az sms-ek és az mms-ek után is. Bár a távközlési cégek az utolsó pillanatig küzdöttek a percalapú adó ellen, az elfogadott teher teljes egészében megegyezik az egy héttel korábban a nemzetgazdasági miniszter által vázolt verzióval, és csak néhány momentumban tér el a Széll Kálmán-terv 2.0-ban szereplő nyers változattól. A legelső elképzelések még egyértelműen egy lakosságot terhelő fogyasztási adóról szóltak, ez azonban szép fokozatosan átalakult egy hibrid (fogyasztási és vállalati) adóvá, ahol a nagyobb terhet látszólag (legalábbis a kormányzat ezt próbálja elhitetni) a távközlési cégek viselik. A szabályozás ugyanis a Matelcsy összegét magánszemélyek telefonjainál 2013-tól 700, a vállalatokénál pedig 2500 forintban maximalta, s egyben kikötötte, hogy havonta az első 10 megkezdett perc mindenki számára ingyenes (ugyanaz vonatkozik a segélyhívásokra is). A szaktárca vezetője ugyanakkor nem győzte hangsúlyozni: mindez nem azt jelenti, hogy az állam előfizetónként mindössze 700 és 2500 forintot szed be, hiszen a percenként 2 forintos teher előlött is ketyeg, csak azt – a kabinet elképzelései szerint – valaki másnak (nyilván a szolgáltatónak) kell majd lenyelnie.

Ki fizet valójában?

A kormányzat az egy fogyasztóra jutó adó maximálásával egyértelműen azt kívánta kommunikálni, hogy az új teher nem a lakosságot, hanem a szolgáltatókat sújtja, ezzel azonban újabb támadási felületet teremtett az amúgy is sok sebből vérző Matelcsyn.

Egyrészt a lakossági terheket ugyan csökkentette ezzel a módosítással a kabinet, érdemes azonban megjegyezni, hogy a felső határ meghatározása egyértelmű-

en a magasabb jövedelműeknek kedvez (egészen pontosan azoknak, akik többet telefonálnak). A 700 forintos maximálás ugyanis azt jelenti, hogy – az ingyenes első 10 percet figyelembe véve – az első 6 órányi beszélgetés után mindenki fizet és csak az előlötti terheket kénytelenek átvállalni a szolgáltatók. Márpedig feltételezhető, hogy az alacsonyabb jövedelműek nem beszélgetnek havonta ennyit, azaz nekik minden perc után fizetniük kell majd.

Egy másik neurotikus pontja az adó megosztásának, hogy ezzel a távközlési szektorban félévig biztosan két külön teher is érvényben lesz, hiszen a két éve bevezetett különadók csak december végén futnak ki. Az egy dolog, hogy mit szól ehhez a hazánkat a válságadó miatt is sokat kritizáló Európai Unió, a lakosság szempontjából azonban sokkal fontosabb, hogyan reagálják le a kialakult helyzetet a szolgáltatók.

Azt ugyanis feltehetőleg a kormány sem gondolta komolyan, hogy a 2012-re előirányzott 60 milliárdos különadó mellett újabb 30 milliárdot is lenyelnek majd a cégek. Bár a kabinet egyértelműen azt hangoztatta, hogy a vállalatok nem tudják majd áthárítani a fogyasztókra az adó rájuk eső részét – hiszen „a szektorban éles a verseny, ráadásul ez nem is lenne indokolt, hiszen 2013. január elsejétől már a különadót sem kell fizetniük” – ez minden bizonnyal csak kommunikációs fogás volt, amellyel igyekeztek a felelősséget a szolgáltatókra tolni. Akik – miután némileg nehezményezték, hogy a kormány egyeztetéseik során egyetlen javaslatukat sem vette figyelembe – beszálltak a „kommunikációs háborúba”. A Telenor már az adó elfogadása előtti nap jelezte, hogy amíg az ágazatot két ilyen mértékű teher is sújtja, a Matelcsyt érvényesíteni fogja áraiban, s bár a Vodafone és a Magyar Telekom egyelőre nem közölte terveit, igen könnyen elképzelhető, hogy a két másik mobilszolgáltató is hasonló lépésre szánja el magát. Selmeczi Gabriella ugyan a szavazást követő sajtótájékoztatón elmondta, hogy amennyiben szolgáltatója árat emel az adó miatt, ő bizony átmegy egy konkurenshez, kérdés azonban, hogy hova megy, ha mindenki áthárítja a terhet (a válasz adja magát, hiszen ezzel akár meg lehet indokolni azt is, miért vált mondjuk egy szervezet az új állami mobilszolgáltatóra).

Visszafogott fejlesztések

Az adónak azt a részét, amit nem tudnak a fogyasztókra áthárítani, minden bizonnyal ►

a beruházásoktól vonják majd el a szolgáltatókat. Ebből a szempontból igen kedvezőtlen, hogy az új adó bevezetése komoly – több 100 millió forintos nagyságrendű – informatikai fejlesztéseket is megkövetel a cégektől, ami szintén a beruházások viszszafofásának irányába hathat. A számlázási rendszer – adó miatt szükségessé vált – átalakítása egyébként az ágazati szereplők becslése szerint hónapokat vehet igénybe, ami azt is jelenti, hogy a szolgáltatók nem lesznek képesek a kezdetektől áthárítani az adót a fogyasztókra.

Összességében tehát szinte biztosra vehető, hogy a távközlési vállalatok megpróbálják majd legalább részben a fogyasztókra tolni az új terhet, kérdés azonban, hogy mindezt milyen formában teszik. Az adó percalapú áthárítása a különböző csomagok miatt nem lehetséges, így valószínűsíthető, hogy a vagy a csomagárakba építik majd be a Matelcsy-t a cégek, vagy kedvezmények megvonásával próbálják maguknál tartani az adó összegét.

Kevesebbet beszélünk majd?

Mindezek tükrében kérdés, hogy a lakosság hogyan reagál majd az árak - látszólag megkerülhetetlen - emelkedésére. A fogyasztás – tehát a telefonálás – visszafogása nem csak azért borítékolható, mert a jelenlegi percdíjak mellett a 2 forintos adó akár 7-10 százalék körüli drágulást is jelenthet, hanem a hatalmas médiafelhajtás miatt is, ami az új teher elfogadását övezte.

Kiseb hatása talán az utóbbi években amúgy is igen gyorsan szűkülő vezetékes piacra lehet a Matelcsynek, hiszen épp a múltbeli lemorzsolódás miatt itt már kevésbé érzékenyek a fogyasztók. A mobilpiacon ugyanakkor törést hozhat az adó: az évezred első hét évében igen dinamikus növekvő szektor bővülése a válság és a piactelítettség miatt tavalyelőtt már amúgy is lelassult, az idén azonban akár kevesebbet is telefonálhatunk, mint egy esztendővel korábban. Az emberek minden bizonnyal elkezdik majd keresni az alternatív megoldásokat, s ezek közül komoly szerep juthat a közeljövőben – mind a mobil, mind a vezetékes szegmensben – az adóval nem sújtott internet alapú telefonálásnak.

Mennyi folyhat be az államkasszába?

A tervezett adóbevételek alapján egyébként a kormány is számol a fogyasztás szűkülésével. A kabinetnél eredetileg úgy kalkuláltak, hogy az adóból idén 30,

2013-tól pedig évente 52 milliárd folyhat be, később azonban ez utóbbi összeget 44,4 milliárdra módosították. A KSH adatai szerint tavaly Magyarországon (a mobil és a vezetékes szegmensben) összesen 23,3 milliárd percet telefonáltak, ami azt jelenti, hogy a 2011-es számok alapján csak a telefonálásból (tehát sms és mms nélkül) a tervezettnél nagyobb összegnek kellene bejönnie. Figyelembe véve, hogy becslések szerint itthon évente nagyjából 2 milliárd sms-t küldenek, az adó alapján a kormány a fogyasztás 12 százalékos csökkenésével számol.

Miután a fenti prognózis igen pesszimistának tűnik, a távközlési adóból jó eséllyel valóban bejöhet az évi bő 44 milliárd forint, kérdés azonban, hogy a beszélgetések számának csökkenése milyen forrásokat vonhat el más oldalról. A szolgáltatók ugyanis pont azzal érveltek, hogy amit a Matelcsyvel nyer a kormányzat, annak egy részét a fogyasztás szűkülése miatt az áfával könnyen elveszítheti. Az érvelésnek van alapja: becsléseink szerint ugyanis amennyiben a kormány által kalkulált csökkenés realizálódik, az állam akár 10 milliárd forint áfabevételtől is eleshet.

Fogyasztási adók

A most bevezetett telefonadó egyértelműen egy újabb lépés az olyan terhek irányába, amelyek könnyen számszerűsíthetők, és amelyeket igen nehéz megkerülni. Az új teher melletti érvként Matolcsy György azt hozta fel, hogy az adórendszerben a forgalmi és fogyasztási adók szerepét szeretnék növelni, ez pedig nem véletlen.

Ahogy korábban – a tranzakciós adóról szóló cikkünkben – már írtuk, az ilyen jellegű adók preferálása egyértelműen arra utal, hogy a kormányzat felismerte: az előző kabinetek adóbevételek növelésére tett kísérletei nem voltak célra vezetőek, s az adókulcsok emelése helyett az adóelkerülés visszaszorítása lehet a megoldás a költségvetés helyzetének javítására. Mindezt persze meg lehetett volna tenni a meglévő adókkal is, mivel azonban ez igen költséges és időigényes folyamatnak ígérkezett (márpedig a kabinetnek most épp ideje és pénze nincs), ezért a kormányzat a számára sokkal egyszerűbb és olcsóbb megoldás, az új, lényegében megkerülhetetlen adók kivetése mellett döntött.

Fontos azonban megjegyezni, hogy ezek a terhek csak az állam szempontjából egyszerűbbek és olcsóbbak, hiszen tulajdonképpen annyi történt, hogy az adóbe-

szedéssel kapcsolatos terheket a kabinet áthárította a versenyszférára, jelen esetben a távközlési szolgáltatókra.

<http://ajanlo.adozona.hu/tavkozlesiado>

Fiktív számla: így kerülhetjük el, hogy vétkesen bírságozzanak minket

A fiktív számlázásos ügyletek elterjedését az adójogi jogkövetkezményeinek súlyosbításával próbálják visszaszorítani, de ezen szankciók jellemzően nem a szándékosan fiktív számlát kiállító személyt sújtják, hanem azt a vétkesen befogadó felet, aki jóhiszeműségéből, vagy egyszerűen figyelmetlenségéből nem fordított kellő figyelmet partnerének megválasztására és kontrollálására. Íme néhány hasznos tanács azoknak, akik üzleti partnereik felróható magatartása miatt kerültek nehéz helyzetbe.

Mi is az a fiktív számla? Az általános forgalmi adó rendszerében – tágabb értelemben véve – a fiktív számlázásról beszélhetünk azokban az esetekben, amikor a számla, melyre az általános forgalmi adó levonási jogát alapították, tartalmilag hitelteleknek minősül. A számlák – mint számviteli bizonylatok – alaki, formai követelményeit jogszabály rögzíti, ettől elkülönítve kell kezelniük a tartalmi hitelesség kérdését, melynek lényege, hogy a számlán feltüntetett adatok nem tükrözik helytállóan a számla alapját képező gazdasági esemény elemeit. Lényeges szem előtt tartani azt az alapvető adózási szabályt, miszerint adójogszabályaink nem ismerik el a „részhitelesség” elvét, azaz egy számla akkor tekinthető hiteles bizonylatnak, ha minden adata helytálló, a számlán feltüntetett adatok bármelyikének valótlansága megdönti a számla hitelességét, melynek egyenes következménye, hogy a hiteletlen számlával összefüggésben adólevonási jog nem gyakorolható.

Figyelemreméltó az a tény, hogy az adóhatóság az ellenőrzések lefolytatása során jellemzően kerüli a kifejezés használatát. Praxisunkban többször előfordult az a sajnálatos esemény, hogy a gyanútlan ügyfél, elfogadva az adóhatósági ellenőrzések során tett megállapítások valóságtartalmát – amelyek jellemzően rosszhiszemű partnerek mulasztásait taglalták – csak a büntetőeljárás ügyszakában, a nyomozók kérdéseinek szembesült először azzal a ténnyel, ►

hogy valójában őt fiktív számlázás miatt a költségvetés megkárosításával, valamint számviteli bizonylatainak, könyveinek a meghamisításával vádolják.

Ne tévesszen meg minket, hogy az adóhatóság nem használja a kifejezést. Amennyiben az ellenőrzés során az alábbi példálózó jelleggel felsorolt megállapítások bármelyikébe botlunk, valójában fiktív számlázással állunk szemben:

- a számlakibocsátó nem minősült az áfa szempontjából adóalanynak a számlakibocsátás időpontjában (például: azért, mert törölték az adószámát, esetleg nem is volt érvényes adószáma, a céget a cégbíróság jogerősen törölte a cégjegyzékből, az egyéni vállalkozó bejelentett tevékenységének a megszüntetését),
- a számlán feltüntetett gazdasági eseményt minősítik fiktívnak (nem jött létre a számlázás alapját képező gazdasági esemény, az áru eredete nem fellelhető, a valós gazdasági esemény nem azonos a számlán feltüntetett gazdasági eseménnyel),
- a gazdasági esemény nem a számlán feltüntetett felek között jött létre.

A legutóbbi némi magyarázatra szorul. Ezekben az esetekben az adóhivatal az iratanyag és a rendelkezésére álló dokumentumok alapján arra a következtetésre jut, hogy a számlakibocsátó nem állt üzleti kapcsolatban a számla befogadójával vagy a számla kibocsátó személyi vagy tárgyi feltételek hiányában nem végezhetette el a számlázás alapjául szolgáló gazdasági tevékenységet (nem volt alkalmazottja, nem rendelkezett eszközökkel vagy áruval).

Különösen a legutóbbi esetről igaz, hogy olyan tényekkel és körülményekkel összefüggésben is büntethet az adóhatóság, melyekre még egy jóhiszemű partnernek sem biztos, hogy lehetett ráhatása.

A könyvelő és a vezető is tehet annak érdekében, hogy a fiktív számlázás súlyos jogkövetkezményeit elkerülje. „Kellő körültekintés” tanúsításával és legalább a legnagyobb partnerek folyamatos kontrollálásával és a mindenki számára elérhető nyilvántartások felhasználásával jelentősen csökkenthető a kockázata, hogy a cégünk a fentiekhez hasonló problémával találja magát szemben egy-egy adóellenőrzés során.

- Célszerű a partner érvényes adószámának, közösségi adószámának, hatályos céadatainak ellenőrzése, nem kizárólag az üzleti kapcsolat megkezdésekor, hanem legalább havonta egyszer (különösen igaz ez a jelentős volumenű ügyletekre). Amennyiben látjuk, hogy a

partner normál működésében bármilyen lényeges változás állt be (például a céginformáció szerint csökken az alkalmazotti létszám, felfüggesztik az adószámát, székhelye gyakran változik), a változás indoklása céljából kérjünk tőle nyilatkozatot.

- Az adóhatóság honlapján elérhető azon cégek listája, amelyekkel összefüggésben be nem jelentett foglalkoztatás tényét tárták fel. Nem szükségszerű azokkal megszakítani az üzleti kapcsolatot, de fokozottan ügyeljünk arra, hogy az általuk teljesített szolgáltatásnyújtás vagy termékértékesítés esetében igazolják az általuk forgalmazott áru eredetét, és azt, hogy rendelkeznek a munkálatok elvégzéséhez szükséges humán erőforrással.
- Szintén az adóhatóság honlapján elérhető a nyomtatvány-forgalmazók által nyomdai úton előállított számlák központi adatbázisa.
- Fokozott figyelemmel kísérjük azokat a partnereinket, akik tulajdonosok, vezető tisztviselők voltak olyan vállalkozásokban, melyek jelentős összegű köztartozást hátrahagyva szűntek meg, jellemzően felszámolással. Ezen magánszemélyeket az adóhatóság is kockázatosnak minősíti és előszeretettel vonja cégeiket vizsgálat alá.
- Nagyobb volumenű ügyletek esetében preferáljuk az ellenérték átutalással történő kiegyenlítését, a készpénzes forma helyett. Az adóhatóság kiemelten figyel a nagy volumenű “készpénzes” ügyletekre, ezt bizonyítja, hogy az adózás rendjéről szóló törvény is szigorította a készpénzes ügyletek bejelentésére vonatkozó szabályokat.
- Ne felejtjük el a fenti erőfeszítéseinket papír alapon vagy elektronikus formában rögzíteni, hogy azok később állításaink igazolására szolgálhassanak.

Végül pedig óvakodjunk az olyan partnerektől, melyek ajánlata nagyságrendileg kedvezőbb, mint amelyet a piaci körülmények indokolnának. Természetesen nem jelenthető ki, hogy az ilyen partnerek minden esetben jogszabálysértő módon csökkentik költségeiket (például alkalmazottaikat nem jelentik be, igazolatlan eredetű árut forgalmaznak), de a fentiek is jól mutatják, hogy attól, hogy a szállító érdekkörében merült fel a mulasztás, adózási vonzata egy jóhiszemű fél terhére is könnyen megállapítható.

**Ferencz Gyöngyi
(VGD)**

http://ajanlo.adozona.hu/fiktiv_szaml_a_1

Fiktív számla: elszámolható-e az áfa ráfordításként?

Alapesetben a számlán szereplő általános forgalmi adó összege a számlát befogadó társaság előzetesen felszámított általános forgalmi adójának összegét növeli, de a számla hiteltelensége esetén ez az áfa nem levonható. Kérdés, hogy a partnernek megfizetett és végül a költségek/ráfordítások között elszámolt áfa összege figyelembe vehető-e, mint adózás előtti eredményt csökkentő tétel, azaz mint a vállalkozás érdekében felmerült ráfordítás.

Korábban megjelent cikkünkben bemutattuk az általános forgalmi adózás kontextusában, milyen súlyos következményei lehetnek a „fiktívnak” minősülő számlák befogadásának, valamint melyek azok az egyszerű intézkedések, melyek megtartásával – még az adóhatóságot megelőzve – kiszűrhetjük, vagy legalábbis a későbbiekben igazolni tudjuk, hogy a fiktivitás okai nem a mi érdekkörünkben merültek fel és azokat kellő körültekintés tanúsítása mellett sem háríthattuk el.

Már részleteztük a fiktív számlák jellemzőbb kategóriáit, bemutattuk, hogy nem kizárólag azokban az esetekben beszélhetünk fiktív számláról, ha a számlázás alapját képező gazdasági esemény meg sem történt, hanem akár akkor is, amikor az adóhatóság belső nyilvántartási rendszerének adatait felhasználva úgy találja, hogy rosszhiszemű partnerünk nem rendelkezett a számlázás alapjául szolgáló gazdasági esemény teljesítésével összefüggésben személyi vagy tárgyi feltételekkel. Azaz nem rendelkezett raktáron áruval, alkalmazottakkal, alvállalkozókkal vagy akár szakértellemmel. A számla fiktivitása annak hiteltelenségét eredményezi és hiteltelen számlára – főszabály szerint – adólevonási jog nem alapítható. Nézzük meg, milyen következményei vannak a fiktivitásnak a társasági adó vonatkozásában:

Az adóhatóság – az eset összes körülményére tekintettel – engedékeny volt e kérdésben, és amennyiben a gazdasági esemény ténylegesen megvalósult, legalább az adózás előtti eredmény csökkentésére lehetőséget biztosított a levonni nem engedett általános forgalmi adó tekintetében. Az utóbbi időben azonban erre már nem ad lehetőséget, amely eljárása – álláspontunk szerint – ellentétes a jogszabályi rendelkezésekkel, valamint a jogállamiság szellemiségével. ►

A fiktívnek minősített számla nettó értékénél szintén lényeges szempont, hogy az annak alapjául szolgáló gazdasági esemény megvalósult-e, amennyiben nem, költségként történő elszámolására nem kerülhet sor.

Ha azonban a fiktivitás okai nem a gazdasági esemény fennállásában keresendők, tehát az adóhatóság elismeri annak megtörténtét, igenis jogosultak vagyunk társasági adó tekintetében az általunk kifizetett összeggel csökkenteni a társasági adónkat. E kérdés megítélésében – tapasztalataink szerint – az adóhatóság hosszú idő óta nem tud egységes álláspontot kialakítani. Döntéseikben ad hoc jelleggel megjelenik a számviteli törvény hitelességre és valódiságra vonatkozó szabályozása. Ebben az esetben kategorikusan elutasítja adózás előtti eredményünk csökkentését az ilyen számlák nettó ellenértékével, arra alapozva, hogy a könyveinkben szereplő bizonylatoknak hitelesnek kell lenniük. Némileg ellentmond ennek a bevételi számlákkal összefüggésben tanúsított gyakorlata, mivel ott még nyilvánvalóan fiktív számlák esetében sem akadály a hiteltelenség annak, hogy a fiktívnek minősített bevételi számla a könyveinkben maradjon, azaz növelje bevételünket, ezáltal társasági adónkat.

Közszönhetően azonban a bírósági gyakorlat lényeglátásának ebben a kérdésben, az adóhatóság egyre több esetben ismeri el az ellenőrzés során azt az egyszerű tény, hogy ha példának okáért bizonyítottan felépítettem egy irodaházat, minden valószínűség szerint merültek fel költségeim, függetlenül az azt alátámasztó bizonylat hitelességétől vagy hiteltelenségétől. Itt jelentkezik azonban egy újabb probléma, miszerint mennyi az az összeg, amit elszámolhat a vállalkozás „igazolt” költségként. Evidenciának tűnik, hogy a számlákon szereplő nettó összeg, de ennek összegét az adóhatóság – elsősorban készpénzes számlák esetében – előszeretettel vitatja. Ilyen esetben talán a legoptimálisabb megoldás az adózás rendjéről szóló törvényben rögzítésre került becslési eljárás alkalmazása. Ilyenkor az adóhatóság vagy saját kútfőből, de nagyobb volumenű gazdasági események tekintetében szakértő bevonásával, becslési eljárás alkalmazásával is megállapíthatja felmerült és igazolt költségeinket.

A fentiekből levonható tanulság, hogy még az állami hatóság sem teheti azt meg, hogy alapelvekre és általa is rugalmasan kezelt szabályokra hivatkozva elrugaszko-

dik a valóságtól és figyelmen kívül hagy egyébként bárki számára nyilvánvaló tényeket. Merjünk kiállni az igazunkért, még akkor is, ha az ellenérdekű fél az maga az állam.

Ferencz Gyöngyi
(VGD)

<http://ajanlo.adozona.hu/fiktivszamla2>

Mitévő legyen az, aki elrontotta az adóbevallását, vagy lekészte a határidőt?

Végre túl vagyunk az adóbevallás határidején. A hírek szerint az idén is sokan hibáztak.

Huszonöt évvel ezelőtt az adóreform előkészítésében közreműködő angol szakértő azt mondta, hogy az emberek többsége a nyomtatványokat a világon mindenütt börtönrácsként éli meg, irtózik az útmutatók elolvasásától, a kitöltést halogatja, ha nincs hozzáértő segítőtje, többnyire hibákat követ el. Nálunk sem volt elég negyedszázad e tapasztalat cáfolatára. Hiába a sok felhívás, figyelmeztetés, internetes kitöltő program, mint minden évben, az idén is sok adóbevallásról hiányzik az aláírás, lemaradt egyes nyilatkozatok (például a családi kedvezményhez) csatolása, a kézi-erővel kitöltött lapokon számítási hibák, üresen hagyott rovatok is előfordulnak. Az sem ritka, hogy az adózó utólag talált meg egy-két adóigazolást, nem írt be valamely kedvezményt, van olyan is, aki elfelejtette a benyújtást.

Nem árt tudni, hogy a hibásan kitöltött bevallás miatt 20 ezer forintig terjedő mulasztási bírság szabható ki. Emellett hibás bevallás esetén az állami adóhatóságra kötelező 30 napos visszatérítési határidőt a bevallás kijavításának napjától kell számítani.

Szerencsére a kisebb alaki, számítási hibákat az adóhatóság a bevallás elfogadása előtt automatikusan kijavítja, és erről értesítést küld az adózónak. Aki elektronikus úton küldte be a bevallását és az hibás, elektronikus úton kap a javításra vonatkozó értesítő levelet. Ehhez a bevallást ismételtelen be kell küldeni a teljes, kijavított adattartalommal, de ilyenkor csak az adóhatóság által jelzett hibákat szabad kijavítani, elmaradt adatokat utólag beírni nem lehet.

Az olyan egyéb hibákat, amelyeket az adóhatóság a bevallás elfogadása előtt ér-

telemszerűen nem vehet észre (például elírt számlaszám, lakcím), vagy amelyek a bevallott jövedelem, a levont, megfizetett adó, adóelőleg nagyságát érintik, csak a bevallás elfogadása után lehet javítani vagy adózói javítással (helyesbítéssel), vagy önellenőrzéssel.

Adózói javítás (helyesbítés) – a bevallás teljes adattartalmának, összes részletező lapjának ismételt benyújtásával – akkor lehetséges, ha az adóhatóság által már elfogadott bevallás módosítása összességében nem eredményezi az adóalap, illetve az adó változását. Ilyen adózói javítás lehet például a tévesen beírt, kimaradt természetes azonosító adat, számlaszám, lakcím stb. pótlása, helyesbítése. A törvény által megengedett választási lehetőség esetén az adózó döntésétől függő adatok utóbb adózói javítás címen nem javíthatók.

Amennyiben az adóbevallás módosítása kötelezettség-változást eredményez, vagyis az adóalap, adó összege változik, úgy önellenőrzést kell végezni. Önellenőrzéssel csak azt az adót (adóalapot), járulékot lehet (és kell) helyesbíteni, amely helyesbítésnek az együttes összege a 100 forintot meghaladja. A törvény által megengedett választási lehetőség esetén, az adózó döntése utóbb önellenőrzéssel sem módosítható.

Ha az önellenőrzés által az eredeti bevallásában feltüntetett összeghez képest növekszik az adózó kötelezettsége, a bevallásban az önellenőrzési pótlékot is meg kell állapítani.

Aki az adó összegét érintő hibás bevallást adott be, ne késlekedjen a javítással, mert ha a hibát az adóhatósági ellenőrzés tárja fel, és adóhiányt állapít meg, akkor az adó és a késedelmi pótlék megfizetése mellett adóbírságot is kell fizetni.

Egyébként, ha az adózó hibát észlel, érdemes a NAV ügyfélszolgálat segítségével tájékozódnia a teendőiről. A NAV Ügyintéző Contact Center (ÜCC) útján, telefonon történő javítására is van lehetőség, ha az nem igényel személyes jelenlétet és az adózó rendelkezik a rendszer használatához szükséges ügyfél-azonosító számmal. A NAV ÜCC a 40/20-21-22-es telefonszámon, munkanapokon 8:30-tól 16 óráig, valamint péntekenként 8:30-tól 13:30-ig hívható.

Azok, akik a május 21-ei bevallási határidőt lekésték, 200 000 forintig terjedő mulasztási bírsággal számolhatnak (akkor is, ha nincs tartozásuk!), kivéve, ha a bevallást haladéktalanul pótolják, és azzal ►

együtt a késedelmet, annak igazolásával az adóhatóság felszólítását, ellenőrzését megelőzően kimentik.

A javításhoz, önellenőrzéshez, pótláshoz is a 1153-as nyomtatványcsomag szolgál, amelyet a NAV ügyfélszolgálati irodában lehet kérni, vagy a NAV honlapjáról letölthető, sőt a nyomtatványkitöltő program segítségével kitölthető, ügyfélkapuval rendelkezők esetén elektronikusan is beküldhető. Bármelyik változat esetén az újabb hibák elkerülése végett érdemes alaposan elolvasni a kitöltési útmutatót vagy hozzáértő szakember segítségét kérni.

**Surányi Imréné
szja-szakértő**

<http://ajanlo.adozona.hu/szjabevallas>

Kérdések - Válaszok

Fejlesztési tartalékból beruházás: hogyan számoljuk el az értékcsökkenést a tao szerint? Fontos háttérinformáció, hogy a beruházás összege nagyobb, mint a képzett fejlesztési tartalék.

Válasz:

<http://ajanlo.adozona.hu/beruhazas>

Tételes költségelszámolás esetén mekkora a jövedelem, 127 ezer forintos bevételnél? Fontos, hogy a magánszemély a 27 százalékos eho-n kívül más költséget nem számol el.

Válasz:

<http://ajanlo.adozona.hu/eho>

Ingatlanhoz közvetlenül kapcsolódó szolgáltatásnyújtásnak (Áfa tv. 39.§) minősül-e egy ingatlan adásvételi szerződésének elkészítése (jogi szolgáltatás)?

Válasz:

<http://ajanlo.adozona.hu/szolgaltatas>

Egy olyan kisbolt esetén, melynek tevékenységi köre 4711 Élelmiszer jellelű bolti vegyes kiskereskedelem, 2011. évi teljes árbevétele 2 millió körüli, valóban meg kell fizetni a 20 ezer Ft-os átalányt, vagy fizethet százalékosan a teljes (nem csak élelmiszer jellegű) árbevétele alapján.

Válasz:

<http://ajanlo.adozona.hu/felugyeletidij>

Cégünknel nincsen kollektív szerződés. Júliustól az alapszabadság 20 nap, a pótszabadság pedig korral változik, kérdés az lenne, hogy a pótszabadság jár vagy adható és mely § rendelkezik erről?

Válasz:

<http://ajanlo.adozona.hu/szabadsag>

Várandós nő határozott idejű munkaszerződése (tanár) 06. 30-án lejár, nem hosszabbítanak. 08. 28. a várható születés időpontja. A tgyáshoz megvan a két év alatt 365 nap biztosítási jogviszonya, de a szerződés lejártá után 42 nap nem fog várhatóan teljesülni. Ilyenkor mi lehet a megoldás?

Válasz:

<http://ajanlo.adozona.hu/tgyas>

Egy alkalmi munkavállalót 3 napra jelentettek be, viszont a harmadik napon a munkavégzés megghiúsult. A munkaviszony törlésére viszont már nem volt mód, tehát az ezer forint közterhet meg kell fizetnie a munkáltatónak. A munkavégzés megghiúsulása a vezetett jelenléti ívből is megállapítható, valamint a munkavállaló részére kiadott elszámoláson is 0 forint összegű kifizetéssel és az 1000 forint közteher megfizetésével szerepel ez a nap. A következő naptól a munkavállaló ismét munkába állt újabb 3 napra.

Tehát 6 nap folyamatos közteherfizetés mellett 2+3 nap munkavégzés történt. A benyújtandó 08-as bevallásban a munkavégzéssel nem érintett napra 0 forint kifizetés és 1000 forint közterhet fizettük meg. Viszont a bevallás hibát jelez, mivel 6 egymást követő napra nem lehet alkalmi munkát feltüntetni. Alkalmi munkavégzésnek minősül-e a fenti munkaviszony, vagy a folyamatos közteherfizetés miatt az általános szabályok szerinti járulékot kell megfizetni a munkavállaló után? Ez utóbbi esetben be kell jelenteni a 1041-es nyomtatványon? (Már bejelentettük alkalmi munkavállalóként az 1042-es nyomtatványon is.) Ha a munkaviszony nem tekinthető alkalmi munkának, a 6 teljes nap minősül az általános szabályok szerinti munkaviszonynak, vagy csak az 5. napot meghaladó munkavégzés? Elveszítheti-e emiatt a munkavállaló start kártyára való jogosultságát?

Válasz:

<http://ajanlo.adozona.hu/alkalmi>

Üzletszerű ingó értékesítésénél mekkora bevételhatárig nem kell jövedelmet megállapítani?

Válasz:

<http://ajanlo.adozona.hu/uzletszeru>

Üzletszerű ingóértékesítés: mennyi átalányköltséget számolhat el a magánszemély számla nélkül?

Válasz:

<http://ajanlo.adozona.hu/ingo>

Kell-e nyilatkoztatni a magánszemélyt a kiegészítő adóalapról, ha csak egy munkahelye van?

Válasz:

<http://ajanlo.adozona.hu/maganszemely>

Kiadó:

Kiadja a HVG Kiadó Zrt.

1037 Budapest, Montevideo utca 14.

Telefon: (+36 1) 436-2001 (HVG központ), Fax: (+36 1) 436-2014, E-mail: adozona@adozona.hu

Felélős kiadó:

Dely Tamás, tartalom- és termékfejlesztési igazgató